

לא ניתנו המועדות אלא לעסוק בתורה

שיהיו דברי תורה מחודדין בפניך...

וְנִפְעִי כְעֹפֵר לְכָל תְּהִיָּה

לעולם לא. גם אם הנייר אשם, לא דנים פיסת נייר. כאשר אדם מחשיב עצמו לכלום, לפיסת נייר שעפה ברוח, לא ידונו אותו. אם כשנעמוד בתפילה לרבוננו של עולם נרגיש עצמנו כסמרטוט המשמש למדרס אנשים, ונאמר לה': אל נא תדון אותנו כי לא דנים סמרטוטים... וכמו שאמר דוד (תהילים, קב): "תפילה לעני", דוד חש עצמו כעני שאין לו דבר משלו. אם אדם אומר: רבוננו של עולם, איני דורש כלום, אני מתחנן רק מצד הרחמים" אז ינצל מן הדין.

אך, לעומת זאת, אם אדם בטוח בעצמו, וסבור כי יש לו זכויות ומשום כך הוא יכול לדרוש שלא ילדלו בו, אז מעמידים אותו משמים על דוכן הנאשמים, כי אם הוא מחשיב את עצמו אפשר גם להאשים אותו.

הרוצה להינצל מן הדין הנורא, חייב לבטל את עצמו. חייב להרגיש עפר ואפר ולדעת שנפשו כעפר לכל תהיה. כאשר הוא ירגיש כך כלפי בן הזוג או השכנים, הוא לעולם לא יעורר מחלוקת וריב, ובזכות חסימת הפה שלו בשעת מריבה, הוא יזכה ויראה באור הגנוז.

שוו בנפשכם, אדם הנתקל בסמרטוט מלוכלך והשתטח אפיו ארצה. כאשר הבין שאינו יכול למצוא את האשם שגרם לו לנפילה הקשה, החליט לתבוע את הסמרטוט בכבודו ובעצמו.

הוא הביא עדים שיפילו את ה"נאשם", וניגש לשופט כשהוא אומר: אדוני השופט, סמרטוט זה על ארבעה עשר חוריו גרם לי נזק, חליפתי נקרעה, אושפזתי והחסרתי ימי עבודה, ואני תובע ממנו דמי פיצויים.

פסק הדין שניתן היה עצוב למדי מבחינתו: לא רק שלא התקבלה התביעה, אלא שהוא נאשם בזילות בית המשפט ובהוצאות המשפט, וכעונש הוא נשלח לאשפוז כפוי למעורערי נפש, יחד עם סמרטוטו הבלה.

האם ראיתם אי פעם בית דין מעמידים על דוכן הנאשמים חתיכת נייר קרוע? האם אי פעם ישבו דיינים ושפטו בחומרה נייר מחמת שליכלך משהו?

הגר"נ יגן זצ"ל

כל דבר קטן בעבודת ה' הוא "עסק" חשוב כל כך בעיני השי"ת.

מתוך 'אפיקי אליהו'

ר' שלום שבדרון זצ"ל סיפר, שבהיותו צעיר בישיבה הוא נגש אל המשגיח, ר' ליב חסמן זצ"ל ושאל: "רב'ה, אני רוצה לקבל על עצמי קבלה ליום כיפור. איזו קבלה כדאי שאקבל?" - "מהי הקבלה הקלה ביותר שאתה יכול לקבל על עצמך?" שאל אותו המשגיח.

ר' שלום שבדרון זצ"ל חשב, והשיב לו לגבי קבלה מסוימת, שהוא יכול לעמוד בה. למרבה התמיהה, אמר לו ר' ליב חסמן זצ"ל: "עכשיו תקטין את הקבלה הזו בחצי, וקבל על עצמך". אדם הרוצה לקבל על עצמו להקפיד לא לדבר לשון הרע, נראה לו שהוא יכול לקבל על עצמו שעה בשבוע - שיחתוך בחצי, ויקבל על עצמו חצי שעה שבועית נקייה לחלוטין מלשון הרע.

אך מתעוררת קושיה... עם זה יבוא ליום כיפור, עם קבלה כזו קטנה?! אלא כך אומר האדם, אני רוצה ומייחל להמנע לגמרי מלשון הרע, בחצי השעה השבועית הזו ובכל שעה מימות השבוע, כל ימי חיי אני רוצה באמת לא לדבר לשון הרע, אך בחצי שעה הזו אני מתחיל וכך תהיה לי דריסת רגל ופתח להמשיך ולהתקדם לכל שאר שעות השבוע... קבלה זו היא קבלה אמיתית ונכונה.

מתוך 'זמרת האור'

כל המצטער
ובוכה ביום
הכפורים כשקורין
פרשת 'אחר'
'על אובדן
הצדיקים'
הקב"ה מכריז
עליו: "זוהי עונתך".

מי שאין מאמין
בכפרת יו"כ
אין יו"כ מכפר...

הרמב"ם

בתפילת נעילה אנו מתקנים את העולם, כמו שהיה המצב אצל אדם הראשון לפני שחטא, שהכל היה בשלמות העולם היה מתוקן ללא פגמים. ומשם האדם יכול למשוך עליו את כל הטובות שבעולם..

הגר"ש פינקוס בשם הרמח"ל זצ"ל

כתוב בספרים שכאשר יעסוק אדם בתורה ותחנונים ביום הכפורים שעה אחת, חשוב יותר מיום שלם בשאר הימים, לכן ראוי לחוס מאד על היום הזה כי הולך הוא. והמתרשל בו מעשות כל אשר בכוחו לעשות, יאבד טובה הרבה.

להקדשת פינה זו..

0524701030

מעוברת, יולדת,

מינקת ביום הכיפורים

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

הכל חייבים להתענות ביום הכיפורים, ואף נשים מעוברות

ויולדות ומניקות, באופן כללי, צריכות להתענות. ולפיכך:

א. גם אישה שהיא בחודש התשיעי, אם הריונה תקין ולא הפילה בפעמים קודמות, אין סיבה שהצום יגרום סכנה לה או לעוברת וצריכה להתענות. ומכל מקום, תשהה במקום ממוזג ותשמור מאד על מנוחה, ולא תלך לבית הכנסת אלא תתפלל בביתה.

ב. אישה שנתעברה בעזרת טיפולים, יש חשש סכנת הפלה בשבועות הראשונים של ההריון וצריכה לשתות (תשתה פחות מ-40 מ"ל

בכל פעם).

ג. יולדת וכן מפלת תוך שלשה ימים, דהיינו 72 שעות משעת לידתה, לא תתענה כלל, ואפילו אמרה שהיא מרגישה טוב ויכולה לצום, ואפילו גם הרופא מאשר זאת, אסור לה להתענות (ותאכל אוכל בנפח של קופסת גפרורים בכל 10 דקות).

ד. יולדת וכן מפלת, משלשה ועד שבעה ימים ללידתה, אם אמרה בפירוש שאינה צריכה לאכול, מותר לה להתענות, ואם לא אמרה, מאכילים אותה.

ה. מניקה שתינוקה בריא צריכה להתענות, אף אם יחסר מעט חלב לתינוק בגלל הצום. ומכל מקום, תשתה הרבה קודם יום הכיפורים, כדי שלא יחסר מזון התינוק.

ו. מניקה שתינוקה חולה ואינו אוכל תחליפי חלב ואם תתענה יכולה לגרום לו חשש סכנה, לא תתענה.

ז. המעוברת ברגע שיש לה צירי לידה, צריכה להתחיל לשתות, שלא תיכנס ללידה במצב של חוסר נוזלים. ועדיף לתת לה משקה כזה שמזין את הגוף, כגון מיץ ענבים.

ח. גם אם הרופא אומר שאין לאדם לצום מחמת נזק בריאותי, אין לסמוך על קביעה זו, כיוון שרק אם הצום עלול לסכן את חיי האדם, פטור הוא מן הצום.

"וזה תוודו את עוונכם"

יודי שאין אחריו שינוי מעשים אינו יודי אמיתי... זו הבעיה שלנו שהיודי אינו נובע מהלב, אנו רק מחכים לגמור אותו כבר... מה חושבים האנשים ביום כיפור? "נו, עוד שעה אפשר לאכול..." יום כפור שלנו נראה כמו מושב זקנים.. כולם הולכים עם נעלי בית ומחכים לארוחה...

נזכור נא כי רק אדם שיצליח להתוודות באמת על חטאיו ולשנות את דרכיו הרעים- הוא אשר יזכה להיות בעל תשובה אמיתי..

הגר"נ יגן זצ"ל

"מה לך נרדם"

על ידי רבפי שינה, לא רק נהוא מפסיד את הזמן הקר מכל, אלא גם יתיישן שכלו ויאבד קריצותו. ואם כן, "בן אדם מה לך נרדם"...

ה"תפארת ישכאל"

רבי אליהו לופיאן זצ"ל צריך היה לצאת מבית הכנסת למספר רגעים תוך כדי תפילת יום כיפורים.

בעודו מפלס את דרכו, דרך מבלי משים על רגלו של משהו. מאחר שלא הבחין על מי דרך המתין לסוף התפילה ונעמד בשער הישיבה ושם בקש סליחה מכל חמש מאות המתפללים על דריכה שאולי דרך על רגלם.

אנחנו דורכים על נשמתו של השני ולא מרגישים בכך. אין לנו הרגש אמתי בעניינים הללו ולא כואב לנו כשאנו מכאיבים לזולתנו.

כמה עלינו להיזהר מפני כל פגיעה בבין אדם לחברו כל פגיעה של איש באשתו ואישה בבעלה היא אש ממש..

מתוך 'נתיבי אור'

אישה מתלוננת על הרגשתה הקשה ביום הכיפורים - כל הגברים מתאספים לבית הכנסת, עסוקים בתפילה באוירת קודש, והיא בבית עם התינוקות.

וגם בשעת "נעילה", עת רצון לתפילות, היא עסוקה בבקבוקי התינוקות... הרגשה קשה מאוד. אבל - לאמיתו של דבר, הגברים מתפללים, ותפילותיהם עולות לשמים, אך יתכן שהשערים נעולים, והתפילות לא מתקבלות.

אבל כשאותה אישה מחזיקה תינוק ביד אחת ומחזור ביד השניה, מנסה להתפלל, ובלב כואב היא פורצת בבכי, לדמעות שלה יש כח והשפעה שאין לכל התפילות - "שערי דמעות לא ננעלו".

הגר"ש פינקוס זצ"ל

כשהייתי בחו"ל, היינו מסיימים את תפילות יום הכיפורים שעתיים לאחר זמן צאת הצום. כאן בא"י מסיימים בדיוק בזמן, ואילו המשגיח רבי יחזקאל לווינשטיין זצ"ל היה מכנס מנין וממשיך את תפילת הנעילה בחדר צדדי - והוא כבר לא היה אז צעיר לימים - הוא פשוט לא היה מסוגל להתנתק מיום כיפור. עברו זה היה תענוג מאין כמוהו.

הגר"ש פינקוס זצ"ל

בחור אחד, אביו שכב חולה בבית החולים. שאל את הגר"מ פיינשטיין זצ"ל, האם עליו להתפלל ביום כיפור בציבור בבית כנסת או להשאר לצד אביו בבית החולים ולהתפלל ביחידות?

ענה הרב: "כיבוד אב יותר חשוב מכל התפילות, עליך להיות עם אביך. לא התפילה והצום הם העיקר, אלא המעשה..."

הגר"נ יגן זצ"ל